

Решение № 60018

Номер 60018

Година 15.02.2021

Град Смолян

Районен Съд - Смолян

На 03.12

Година 2020

В публично заседание в следния състав:

Председател:

Секретар:

Прокурор:

като разгледа докладваното от Златанова

Гражданско I инстанция дело

номер

20205440100408

по описа за

2020

година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Пред СмОС на 26.03.2020 г. е депозирана искова молба от О. Ч., представлявана от кмета БХ, чрез адв. ИН от АК – Пловдив, срещу К. Г. И., по която е образувано гр.д.№ 24/2020 г. на СмОС. С влязло в сила определение № 378/28.04.2020 г. делото е прекратено пред СмОС и идпратено по подсъдност на СмРС, съобразно правилата за родовата подсъдност. Така е образувано настоящото дело пред СмРС.

Ищецът О. Ч., представлявана от кмета БСХ е предявил обективно съединени иски с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. първо ЗЗД, с които се иска да бъде осъден ответникът К. Г. И. да заплати на О. Ч. сумата от **4 200 лева** по Договор за правна защита и съдействие № * от 12.09.2018 г.; сумата от **4 500 лева** по Договор за правна защита и съдействие № * от 06.11.2018 г., от които частично платени 2 000 лв. на 25.04.2019 г.; сумата от **1 400 лева** по Договор за правна защита и съдействие № * от 19.11.2018 г., сумата от **4 200 лева** по Договор за правна защита и съдействие № * от 14.12.2018 г.; сумата от **1 300 лева** по Договор за правна защита и съдействие № * от 14.12.2018 г.; сумата от **2 600 лева** по Договор за правна защита и съдействие № * от 15.04.2019 г.; сумата от **2 800 лева** по Договор за правна защита и съдействие № * от 17.05.2019 г.; сумата от **780 лева** по Договор за правна защита и съдействие № * от 23.05.2019 г.; сумата от **480 лева** по Договор за правна защита и съдействие № * от 27.05.2019 г.; сумата от **2 200 лева** по Договор за правна защита и съдействие № * от 08.08.2019 г.; сумата от **600 лева** по Договор за правна защита и съдействие № * от 17.10.2019 г., получени от него без основание в изпълнение на издаден Изпълнителен лист на 14.11.2019 г. от РС Ч., на основание влязла в сила Заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.г.д. № 196 от 2019 г. на РС - Ч. срещу О. Ч., ведно със законна лихва върху отделните главници, считано от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

Претендира присъждане на деловодните разноски.

Фактическите твърдения на ищеца се свеждат до следното:

Въз основа на издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК № 98/24.10.2019 г. по ч.гр.д. № 196/24.10.2019 г. на РС Ч., която е влязла в сила, е издаден изпълнителен лист в полза на К. Г. И. срещу О. Ч. за сумата от 53 408 лв., представляваща неплатени адвокатски хонорари по договори за правна защита и съдействие, ведно със законната лихва и за сумата от 1 069,60 лв., представляващи направени деловодни разноски за държавна

такса. Въз основа на този изпълнителен лист ответникът е образувал изп.д. № 793/2019 г. по описа на ЧСИ с рег. № 917 КЧСИ.

В периода от 12.09.2018 г. до 17.10.2019 г. К. Г. И. в качеството си на адвокат сключва Договори за правна защита и съдействие с клиент - началника на отдел „Местни данъци и такси“ при О. Ч. - ВКС, а именно: Договор за правна защита и съдействие № * от 12.09.2018 г., Договор за правна защита и съдействие № * от 06.11.2018 г., Договор за правна защита и съдействие № * от 19.11.2018 г., Договор за правна защита и съдействие № * от 14.12.2018 г., Договор за правна защита и съдействие № * от 14.12.2018 г., Договор за правна защита и съдействие № * от 15.04.2019 г., Договор за правна защита и съдействие № * от 17.05.2019 г., Договор за правна защита и съдействие № * от 23.05.2019 г., Договор за правна защита и съдействие № * от 27.05.2019 г., Договор за правна защита и съдействие № * от 08.08.2019 г., Договор за правна защита и съдействие № * от 17.10.2019 г.

В гореописаните договори за правна помощ страните уговарят съответно възнаграждение за процесуално представителство по административни производства, образувани по оспорване на издадени Решения от началника на отдел „Местни данъци и такси“ при О. Ч.. Като страна по сключените процесни договори, в качеството на „клиент“ е посочен началникът на отдел „Местни данъци и такси“ при О. Ч.. В същите не се сочи, че клиент е О. Ч..

Отдел „Местни данъци и такси“ при О. Ч. не притежава юридическа самостоятелност, т.е няма право на собственост и на самостоятелен бюджет, а оттам и юридическа правосубектност. Тези части на общинската администрация обособени като отдели или дирекции не могат самостоятелно да бъдат страни по граждански правоотношения, включително и по облигационни такива. Всички действия, които извършват трябва да бъдат от името и за сметка на Общината, при и по повод спецификата на конкретната осъществявана дейност. Възложител по процесните договори за правна защита и съдействие е началникът на отдел „Местни данъци и такси“ при О. Ч..

Ответникът е подал заявление за издаване на Заповед за изпълнение на парично задължение срещу О. Ч., като е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение № 98/24.10.2019 година по ч. гр.д.№ 196/2019г. по описа на Районен съд - Ч. за сумата от 53 480 лева, представляваща неплатени хонорари по договори за правна защита и съдействие сключени в периода от 01.09.2017 г. до 17.10.2019 г., ведно със законна лихва от 03.10.2019 г. до окончателното им плащане, както и 1069,60 лева разноски по заповедното производство. Със заявлението за издаване заповед за изпълнение по реда на чл. 410 от ГПК адв. И. е представил Договори за правна защита и съдействие с твърдение, че паричното вземане от посочения длъжник О. Ч. произтича от други, но и от включително процесните договори, сключени с началник отдел „местни данъци и такси“.

В случая липсва пасивна процесуална легитимация за О. Ч. по процесните договори, като ищецът не е носител на вземането, за което му е издадена Заповед № 98/24.10.2019 година издадена по ч.гр.д. № 196/2019 г. по описа на Районен съд-Ч..

При това положение няма основание да се претендират уговорените суми за адвокатско възнаграждение от длъжник О. Ч. и съдът не е следвало да издава Разпореждане за изпълнение, съдържащо се в Заповед № 98/24.10.2019 година, издадена по ч.гр.д.№ 196/2019 г. по описа на Районен съд-Ч..

Съдът е допуснал нарушение при издаване на Заповед № 98/24.10.2019 година, като не е спазил задължението си служебно да следи за допустимостта на извършваните от страните процесуални действия.

По отношение на Договор за правна защита и съдействие № * от 06.11.2018 г., за сумата от **4 500 лева** е извършено частично плащане на сумата 2000 лева на 25.04.2019 г. По отношение на това плащане не се отнасят изложените аргументи, касателно образуваното Заповедно и исково производство, но са в пълна сила всички аргументи, касаещи възможността за възникване на облигационна връзка, а оттам и задължение на Общината.

В действителност О. Ч. не е страна по процесните договори и за нея не е възникнала облигационна връзка, която да обуславя и задължения по същите. Общината няма и пасивна процесуална легитимация в заповедното производство.

Към момента на завеждане на настоящата искова молба, така посочената сума, която ответникът претендира като свое вземане от О. Ч., е била изплатена във връзка с реализирано принудително изпълнение по и.д. № *0793 по описа на ЧСИ Соня Димитрова, рег. № 917, район на действие ОС Смолян, както и частично плащане на 2000 лева на 25.04.2019 г. по Договор за правна защита и съдействие № * от 06.11.2018 г.

По изпълнителното дело са били наложени запори на сметките на Общината при „Българо-Американска кредитна банка“ . Паричната сума е изплатена в съответствие с изпълнителното производство на 18.02.2020 г. (с изключение на частично плащане на 2000 лева на 25.04.2019 г. по Договор за правна защита и съдействие № * от 06.11.2018 г.).

Така получената сума е без основание, предвид изначална липса на облигационна връзка на

общината с адвоката ответник, по цитираните Договори за правна защита и съдействие. В срока по чл. 131 ГПК ответникът подава отговор, с който оспорва исковете като неоснователни. Твърди, че административните дела, водени от него като адвокат от името на О. Ч., са приключили, но не са били платени договорените възнаграждения, което породило правния му интерес да ги предяви в заповедното производство по ч.гр.дело № 196/2019 г. на ЧРС.

При обжалването на АУЗ /акт за установяване на задължения/ за местни данъци и такси е приложим редът по ДОПК, съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ и чл. 96 от ЗМДТ, препрещан към чл. 4, ал. 1-5 от ЗМДТ. Редът за установяване на задължения е регламентиран в чл. 107, ал. 3 от ДОПК, а в ал. 4 от същия закон е разписано, че обжалването по административен ред се осъществява пред директора на териториалната данъчна дирекция. Според чл. 4, ал. 5, предл. 2-ро от ЗМДТ правомощията на териториален директор се изпълняват от ръководителя на звеното за местни приходи в съответната О.. Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци и такси се извършва от служители на общинската администрация по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, а съгласно чл. 4, ал. 3 от ЗМДТ в производството по чл. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на орган по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчните задължения - на публични изпълнители. В чл. 4, ал.4 от ЗМДТ е посочено, че служителите по ал. 3 се определят със заповед на кмета. В конкретните дела във връзка с издадените пълномощни и адвокатски договори, началник на отдел МДТ е Васил Сивенов, който и към момента заема тази длъжност. Това е лицето, което се конституира като страна по административните производства срещу издадените от инспекторите на О. Ч. актове за установяване на задължения, срещу неплатилите длъжници.

В производството по установяване на данъчни задължения компетентен да се произнесе по възражението е органът, който ръководи съответното производство - органът по приходите, при обжалването им това е съответно горестоящият му административен орган, а в производствата по обжалване на АУЗ това е ръководителят на звеното за местни приходи, с оглед разпоредбата на чл. 4, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси, във връзка с чл. 152, ал. 2 от ДОПК. В производството по принудително изпълнение компетентен да се произнесе по възражението е публичният изпълнител, съответно горестоящият му административен орган, с оглед чл. 266, ал. 1 ДОПК.

Разпоредбата на чл. 156, ал. 1 ДОПК предвижда, че на оспорване пред съд подлежи ревизионният акт в частта, която не е отменена при обжалването по административен ред. Съгласно чл. 144, ал. 1 от ДОПК самият АУЗ подлежи на обжалване пред съда. В приложимия Данъчно-процесуален кодекс има специални правила за обжалването, като съгласно чл. 159, ал. 2 от същия ответник в съдебното производство е решаващият орган. В конкретния случай това е директорът на дирекция МДТ при съответната О..

При така регламентираната нормативна уредба, при административни спорове относно АУЗ, първоинстанционният съд следва да конституира като ответник директорът на дирекция МДТ при съответната О..

Страна по административните производства срещу обжалваната част от съответния АУЗ е началникът на отдел „Местни данъци и такси“ при О. Ч. ВС. Това е овластеният от закона орган, който го е упълномощил като адвокат, да го представлява по тези производства. И защото отдел „Местни данъци и такси“ няма самостоятелен бюджет, плащането на адвокатския хонорар се дължи от бюджета на общината. На няколко от призовките е поставена резолюция: „До г-н В. С и адв. К. И.“. И на процесуалния представител на страната, както и на самия кмет на О. Ч. е ясен механизмът на разпределение на делата. Действащият кмет резолира текущите дела на лицата, овластени да работят по тях. Към онзи момент това са началникът на отдел „Местни данъци и такси“ при О. Ч. Васил Сивенов и ответникът като адвокат. Кметът на общината е органът, който овластява и определя кои лица да работят и да се ангажират по тези производства. Процесните пълномощни са за водените от ответника като процесуален представител административни производства, по които страна е началникът на отдел „Местни данъци и такси“ при О. Ч., а не кметът на общината. Плащането за наетия адвокат следва да се извърши от бюджета на общината, защото отдел „Местни данъци и такси“ е помощно звено.

Претендира присъждане на деловодните разноски.

В съдебно заседание ищецът не се представлява.

Ответникът се явява лично, моли исковете да бъдат отхвърлен по съображенията, изложени отговора на исквата молба и в пледоарията.

След като обсъди становищата на страните и събраните по делото доказателства, Съдът прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявени са обективно съединени искове с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. първо ЗЗД.

Безспорно се установява от представените към исквата молба договори за правна защита и съдействие, че между Отдел „Местни данъци и такси“ при О. Ч., представляван от началника на

отдела ВКС и адвокат К. Г. И. са сключени договори за процесуално представителство и защита по административни дела по описа на АдмС- Смолян и на ВАС. Така с договора № * от 12.09.2018 г. е договорено възнаграждение 4 200 лв. за представителство по адм.д. № 236/2018 г.; с договор № * от 06.11.2018 г. е договорено възнаграждение 4 500 лева за представителство по адм.д. № 9462/2017 г. на ВАС; с договора № * от 19.11.2018 г. е договорено възнаграждение 1 400 лв. за представителство по адм.д. № 293/2018 г.; с договора № * от 14.12.2018 г. е договорено възнаграждение 4 200 лв. за представителство по адм.д. № 236/2018 г.; с договора № * от 14.12.2018 г. е договорено възнаграждение 1 300 лв. за представителство по адм.д. № 293/2018 г.; с договора № * от 15.04.2019 г. е договорено възнаграждение 2 600 лв. за представителство по адм.д. № 184/2019 г.; с договора № * от 17.05.2019 г. е договорено възнаграждение 2 800 лв. за представителство по адм.д. № 187/2019 г.; с договора № * от 23.05.2019 г. и договорено възнаграждение 780 лв. за представителство по адм.д. № 216/20149 г.; с договора № * от 27.05.2019 г. е договорено възнаграждение 480 лв. за представителство по адм.д. № 206/2019 г.; с договора № * от 08.08.2019 г. е договорено възнаграждение 2 200 лв. за представителство по адм.д. № 311/2019 г. и с договора № * от 17.10.2019 г. е договорено възнаграждение в размер на 600 лв. за представителство по адм.д. № 243/2019 г..

За договорените суми по посочените договори, с изключение на договора № * от 06.11.2018 г. и за договорени суми по други договори за правна защита и съдействие ответникът К. И. е подал пред РС – Ч. заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 410 ГПК за пълния размер на сумите, а по посочената фактура № * от 06.11.2018 г. за сумата от 2 500 лв. – останала непогасена след извършеното частично плащане в размер на 2 000 лв. на 25.04.2019 г..

По образуваното ч.гр.д. № 196/2019 г. на РС – Ч. е издадена заповед за изпълнение на парично задължение № 98/24.10.2019 г., с която е разпоредено длъжникът О. Ч. да заплати на К. И. сумата от 53 480 лв., представляваща неплатени вземания – адвокатски хонорари по договори за правна защита и съдействие, сключени в периода 01.09.2017 – 17.10.2019 г., ведно със законната лихва от 23.10.2019 г. до окончателното плащане, както и 1 069,60 лв. разноски за държавна такса. Заповедта за изпълнение е влязла в сила и въз основа на нея е издаден изпълнителен лист от 14.11.2019 г. за посочените в заповедта суми. Въз основа на този изпълнителен лист от ответника като вискател е образувано изп.д. № 793/2019 г. по описа на ЧСИ С рег. № 917 КЧСИ СД. Видно от съобщението за образуваното изпълнително дело, с разпореждане на ЧСИ е наложен заповед за всички сметки на общината, открити в „БАКБ“ .

С преводно нареждане от 18.02.2020 г. О. Ч. е превело по сметка на ЧСИ по изп.д. № 793/2019 г. сума в общ размер 57 668,56 лв..

В съдебно заседание ответникът признава факта и съдът е отделил същия като безспорен, че дължимите суми по изпълнителния лист са му изплатени напълно.

Не се спори между страните, че от страна на адв. И. е осъществено процесуално представителство по административни дела пред АдмС-Смолян, като същият е представлявал именно ответника по жалбите – началника на Отдел Местни данъци и такси при О. Ч., което се потвърждава и от приложените към отговора на ответника доказателства, съдържащи се на л. 15-123 от делото.

Спорът се свежда до това дали основанието, на което са изплатени договорените възнаграждения за предоставени правни услуги, са платени на действително правно основание, по възникнали правоотношения за извършване на правни услуги между страните.

Съгласно разпоредбата на чл. 55, ал. 1, предл. първо ЗЗД, който е получил нещо без основание е длъжен да го върне. В съдебната практика, в това число и задължителната такава – Постановление № 1 от 28.V.1979 г. по гр. д. № 1/79 г., Пленум на ВС е прието, че при първия фактически състав на неоснователното обогатяване по чл. 55, ал. 1 ЗЗД е необходимо да се докажат кумулативните елементи предаване, съответно получаване на нещо при начална липса на основание, т. е. когато още при самото получаване липсва основание за преминаване на блага от имуществото на едно лице в имуществото на друго. Начална липса на основание е налице в случаите, когато е получено нещо въз основа на нищожен акт, а в случаите на унищожаемост - когато предаването е станало след прогласяването на унищожаемостта. Възможно е също предаването да е станало и без наличието на някакво правоотношение.

В настоящия случай безспорно се установи, че вземанията на ответника са възникнали на годни правни основания – сключените договори за правна защита и съдействие. Осъществена е защита именно на органа по приходите – Началника на Отдел Местни данъци и такси при О. Ч. във връзка с оспорването пред АдмС – Смолян и ВАС на издадени от същия орган актове за установяване на задължения и актове за установяване на задължения по декларация.

Съгласно чл. 4, ал. 1 ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служителите на общинската администрация по реда на Данъчно-осигурителния

процесуален кодекс. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по местонахождението на общината, в чийто район е възникнало задължението, по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. В ал. 2 е предвидено невнесените в срок данъци по този закон да се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс. Според разпоредбата на ал. 3, изр.първо и ал. 4 в производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация, определени със заповед на кмета, имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчни задължения - на публични изпълнители. Нормата на ал. 5 гласи: Кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната О. - на териториален директор на Националната агенция за приходите. Разпоредбата на чл. 9б ЗМДТ предвижда, че установяването, обезпечаването и събирането на местните такси по този закон се извършват по реда на чл. 4, ал. 1 - 5. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

В тази връзка съдебната практика /напр. Решение № 8291 от 28.06.2017 г. на ВАС по адм. д. № 3448/2017 г., VIII отд., докладчик съдията ВП, както и представените от ответника разпореждания, протоколи и решения на СмАдмС и ВАС/ е приела, че в случаите когато предмет на съдебен контрол пред административния съд е АУЗ/АУЗД, съгласно правилото на чл. 159, ал. 1 от ДОПК, съдът разглежда жалбата с участие на страните, а съгласно чл. 159, ал. 2 от ДОПК, при разглеждането на жалбата се призовават решаващият орган и жалбоподателят, като ответник по жалбата следва да се конституира именно решаващият орган - ръководителят на звеното за местни приходи в съответната О.. В случаите, в които АУЗ/АУЗД е издаден на основание чл. 107, ал. 3 от ДОПК и същият подлежи на обжалване пред директора на териториалната дирекция, то с оглед изричната разпоредба на чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ това е ръководителят на звеното за местни приходи в съответната О..

Точно такъв е бил характерът на административните производства, развили се пред СмАдмС и пред ВАС, по които адв. И. като процесуален представител е защитавал именно началникът на Отдел МДТ при О. Ч. в качеството му на решаващ орган – ръководител на звеното за местни приходи.

При това положение сключените договори за правна защита и съдействие са сключени с надлежната страна в административния процес, а именно с началника на Отдел МДТ при О. Ч. – ВКС.

Доколкото, обаче, той като решаващ орган няма оперативна финансова самостоятелност и не представлява второстепенен разпоредител с бюджетни средства, то именно Общината чрез нейния кмет като първостепенен разпоредител с бюджетните средства дължи заплащане на дължимите възнаграждения за осъществената правна защита по административните дела. Впрочем ищецът не твърди обратното и не представя доказателства, че на началника на отдел МДТ при О. Ч. са делегирани правомощия от общинския съвет за разпореждане с бюджетни средства като второстепенен разпоредител.

В този смисъл напълно логично и последователно е и подаденото заявление за издаване на заповед за изпълнение срещу О. Ч. в полза на адв. И. за неплатените му възнаграждения. Така с влизането в сила на издадената заповед за изпълнение вземането на ответника е станало безспорно и е подлежало на принудително изпълнение. Така в хода на образуваното изпълнително производство напълно законосъобразно се е стигнало до плащането на дължимите на адв. И. възнаграждения от бюджета на О. Ч..

Съгласно разпоредбата на чл. 416 ГПК и формираната съдебна практика, при всички хипотези на същата настъпва стабилитетът на заповедта за изпълнение по чл. 410 от ГПК и оспорването на фактите и обстоятелствата, относими към ликвидността и изискуемостта на вземането се преклудират.

Предвидените специални способности за защита на длъжника след влизане в сила на заповедта за изпълнение /исковете за оспорване на вземането, които могат да се основават само на новооткрити писмени доказателства или нови писмени доказателства, респ. на факти, настъпили след издаването ѝ/ обосновават извода, че при настъпване, респ. стабилизиране изпълнителната сила на заповедта за изпълнение по отношение на материализираното в нея вземане, то не може да се оспорва от длъжника по съображения, твърдения и факти, които е могъл и е следвало да заяви преди влизането ѝ в сила.

По изложените съображения неправилни са доводите на ищеца, че О. Ч. е ненадлежен длъжник и не дължи изпълнение по издадената заповед за изпълнение за вземането на ответника.

Предвид изложените съображения исковете се явяват неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

С оглед изхода от спора на ищеца не се дължат разноски.

Ответникът не е направил разноски, поради което не му се следват.

Мотивиран от гореизложеното Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни и недоказани предявените от О. Ч., ЕИК *****, представлявана от кмета БСХ обективно съединени иски с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. първо ЗЗД, с които се иска да бъде осъден ответникът К. Г. И., ЕГН *, от гр. Смолян, ул. „а П П.“ № 9, Б. Д. вх. А, . 2, ап. 3, да заплати на О. Ч. сумата от **4 200 лева** по Договор за правна защита и съдействие № * от 12.09.2018 г.; сумата от **4 500 лева** по Договор за правна защита и съдействие № * от 06.11.2018 г., от които частично платени 2 000 лв. на 25.04.2019 г.; сумата от **1 400 лева** по Договор за правна защита и съдействие № * от 19.11.2018 г.; сумата от **4 200 лева** по Договор за правна защита и съдействие № * от 14.12.2018 г.; сумата от **1 300 лева** по Договор за правна защита и съдействие № * от 14.12.2018 г.; сумата от **2 600 лева** по Договор за правна защита и съдействие № * от 15.04.2019 г.; сумата от **2 800 лева** по Договор за правна защита и съдействие № * от 17.05.2019 г.; сумата от **780 лева** по Договор за правна защита и съдействие № * от 23.05.2019 г.; сумата от **480 лева** по Договор за правна защита и съдействие № * от 27.05.2019 г.; сумата от **2 200 лева** по Договор за правна защита и съдействие № *6 от 08.08.2019 г.; сумата от **600 лева** по Договор за правна защита и съдействие № * от 17.10.2019 г., получени от него без основание в изпълнение на издаден Изпълнителен лист на 14.11.2019 г. от РС Ч., на основание влязла в сила Заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.г.д. № 196 от 2019 г. на РС - Ч. срещу О. Ч., ведно със законна лихва върху отделните главници, считано от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Смолянски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Решението да се връчи на страните, като на ищеца чрез адв. Н.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: